

A valódi tekintély

Amióta világ a világ az emberek keresik a végső igazodási pontot. A megtalált Isteneket ruházta fel az ember azzal, hogy kijelölte ezeket az igazodási pontokat. A zsidóknál a törvényeket, és szokásokat, más népeknél más törvényeket is szokásokat. Mai kifejezéssel élve a „Végső Valóság” megtalálását egyértelművé tette, hogy maga Isten nyilvánította ki magát személyesen vagy követői útján. A nemzetek követték saját kinyilatkoztatásait és vezetőiket, kik a kinyilatkoztatott tudás birtokosai és felszentelt papjai voltak. Így működött egy rend, mely a születéstől a halálig elrendezte az ember sorsát és elrendezte egy-egy nemzet sorsát. Az abszolút tekintéllyé emelkedett törvényhez való viszony döntötte el, hogy ki tartozik a nemzethez és ki a nemzet árulója.

Jézus a kinyilatkoztatott igazságok világába lép be, és fel mer tenni sok-sok kérdést. De alapvetően azt, hogy: Jól van ez így? A törvény, a szokás és a rend mennyire tükrözi az Isten tényleges akaratát, esetleg nem értettünk-e rosszul dolgokat. És nem csak tényekről beszél, hanem módszerekről is, azaz, hogy a kinyilatkoztatás – mint Isten üzenete –, mily módon tudható meg, értelmezhető. Ez akkor és ma is istenkáromlás.

Jézus tudta, hogy tanítását is csak akkor lehet a „Végső Valóság” üzenete szintjén értelmezni, ha beszél arról, hogy ő és az Atya egyek. Enélkül az ő tanítása is csak egy vélemény lenne, mások véleménye mellett. Akkor tud ő lenni az igazodási pont az emberek életében, ha elmondja a viszonyát a „Végső Valósághoz”. E viszony pecsételi le a tanítás igazságát, hiszen Isten pecsétje van rajta, azaz, hogy „amint az Atya, úgy a Fiú is”. Minden olyan dolog, amit Isten tud, azt ő is tudja. Itt alkalmazkodni is kellett a korához, hiszen csak abból tudott kiindulni, amit az emberek Istenről gondoltak, hittek, amit Isten úrságának következményének tartottak. Azaz, hogy ura az életnek és halálnak, ura az ítéletnek és az örök életnek.

Jézus nehézsége kettős volt. Egyrészt a tanítása tekintélyét be kellett betonozni az Atyával való egység - mint alapfeltevés – kimondásával. Másrészt folyamatosan tisztogatni kellett az Atya képét a rárakódott antropomorf elemektől. Az egész tanításán végigvonul ez két szempont. Ebben a részben az elsöre kapunk példát és sok helyen a másokra.

Itt és most mindez azt üzeni nekünk, hogy az Atya és Fiú egy. Ne legyen kétségünk abban, hogy Jézus tanítása az Atya tanításának megfelel: vele azonos. És keressük a Jézus által kibontott istenképet, mint a „Végső Valóság” legpontosabban bemutatását. Jézus többször hangsúlyozta, hogy ez a bemutatás könnyű eledel (tejjel táplál), de van szilárdabb étel is. A Szentlélek közvetíti majd a nyitott szívű és tiszta gondolkodású embereknek, hogy abban a korban, amiben élnek, mi az isteni tanítás. Hiszen a mi korunk más, a kihívásaink is mások. És mások a feladatok. Pontosan az, hogy értelmezzük a mai korunkra, hogy mit jelent szeretni egymást – immár hét és fél milliárdan – és önmagunkat. És mit jelent az ő népéhez tartozni. Hiszen a világban így-úgy vannak a dolgok. „Köztetek azonban nem ez a törvény!”

Garay Bandi, Dunakeszi